

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchae Hierosolymitan. & Tyrensi Archiepiscopo, & Aconensi
Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ris, & eorum studeas contumaciam cum Dei auxilio, suffragantibus Apostolorum principis meritis, refrenare. Datum Laterani XVI. Kal. Ianuarij.

VNIVERSO POPULO
Castellan. civitatis.

Epist. 256.
Concedit Rectorem juxta civium postulatam.

Dilectos filios nobiles viros nuntios vestros ad sedem apostolicam venientes benignè recepimus, dilectum filium nobilem virum I. Praefecti concedi vobis postulantes humiliter in Rectorem. Cùm igitur tam de ipsius quàm ejus patris industria non modicum confidamus, utpote cui universum ferè apostolicae sedis patrimonium in partibus ipsis duximus committendum, petitionem vestram libenter admisimus, & cum vobis in Rectorem duximus concedendum, dummodo communiter ab universitate populi postuletur. Datum Laterani XI. Kal. Ianuarij.

PATRIARCHAE HIEROSOLYMITAN.
& Tyrensi Archiepiscopo, & Aconensi
Episcopo.

Epist. 257.
Vt injustè latam excommunicationis sententiam rescindant, temerèque excommunicantem Episcopum puniant.

Cum olim venerabilis frater noster Tyberiadensis Episcopus suam nostro transmisisset apostolatu quæstionem, quòd dilecti filij Magister & fratres Militiæ Templi mille trecentos bisantios & alia quædam bona Tyberiadensis Ecclesiæ, quæ predecessor ipsius apud quosdam fratres Templi deposuerat, detinerent, & ei reddere denegarent, ipsis per scripta nostra mandavimus ut eidem Episcopo depositum illud, si præmissis suffragaretur veritas, non postponerent resignare; venerabilibus fratribus nostris Sydoniensi & Bliensi Episcopis dantes firmiter in mandatis ut ipsi eos ad hoc veritate cognita per censuram ecclesiasticam compellere non tardarent. Verùm, sicut prædicti Magister & fratres Militiæ Templi, tam per litteras suas, quàm per quosdam fratrum suorum, quos ad nostram præsentiam direxerunt, non sine multo dolore nobis intimare curarunt, præfatus Sydoniensi Episcopus commissionis nostræ tenorem transgrediens, cum ipsi de terra Antiochiæ, ubi pro guerra quæ erat inter dilectos filios nobilem virum Principem Antiochiensem & dominum Alapiæ fuerant aliquandiu commorati, redirent, & quadam die Martis applicuissent ad civitatem Tyrensem, eis sequentem

diem Iovis terminum assignavit, quo in ejus præsentia præfato Tyberiadensi Episcopo accederent de deposito responsuri. Quia verò pro aliis negotiis imminentibus præfatus Magister diei præfixæ non poterat interesse, duos de fratribus suis, viros idoneos, pro eodem negotio dereliquit: qui ad diem statutam coram eodem Episcopo venientes, dixerunt se paratos esse prælibato Tyberiadensi Episcopo, si contra eos vellet proponere, juxta tenorem mandati apostolici respondere; & licet præfatus Bliensis Episcopus conjudex suus absens existeret, ipsi tamen volebant firmiter observare sententiam quam idem Sydoniensi Episcopus, auditis utriusque partis rationibus, super eadem causa duceret legitimè promulgandam. Hoc autem audito, idem Episcopus modestia pontificali neglecta, suo absente conjudice, nullis auditis rationibus, in multorum præsentia dixit in impetu: *Nisi vos usque ad proximam diem dominicam supradictos bisantios reddideritis, auctoritate Dei Patris & omnium sanctorum Magistrum vestrum & omnes fratres domus Templi citra & ultra mare, nec non & participes atque amicos ejusdem, vinculo excommunicationis innodo.* Ceterùm cum sequenti sexta feria prænominati duo fratres, qui apud Tyrum pro causa prædicta remanserant, cum festinatione adijissent Acon, & quæ gesta erant per antedictum Episcopum per ordinem enarrassent, ipse Magister cum fratribus ad te, frater Patriarcha, continuo accesserunt, & tecum de illo negotio diligentius pertractantes, de tuo tandem consilio cum præfato Tyberiadensi Episcopo amicabiliter curaverunt componere, ad majus scandalum evitandum. Sed præfatus Sydoniensi Episcopus sequenti die dominica, post compositionem peractam, Ecclesiam sanctæ Crucis Tyrensem ingressus, post generalem processionem coram omni Clero & populo qui astabat, accensis candelis, ipsum Magistrum nominatim & omnes fratres Templi citra & ultra mare, nec non & amicos & participes domus, sententia excommunicationis astrinxit. Quòd fratres postmodum audientes, tantam illatam eis injuriam sic ad animum revocarunt, quòd ferè assumptæ religionis propositum relinquere voluerunt, & relicta Hierosolymitana provincia, disponebant ad propria remeare. Sed in eo tan-

dem ponentes fiduciam cui promiserant toto vitæ suæ tempore deseruire, suasionem tam tuam quam aliorum virorum prudentium ad ipsius terræ custodiam remanserunt, à nobis vindictam de illata eis injuria postulantes. Verùm cum non sibi soli causâ eadem fuerit delegata, sed habuerit præfatus Sydoniensis Episcopus in commissione collegam, nec in ea fuerit expressum quòd si ambo interesse non possent, alter nihilominus mandatum apostolicum adimpleret, non poterat sine illo procedere ad illam vel aliam sententiam proferendam. Item etsi ei vices suas in hac parte conjudex alius commisisset, vel etiam partes spontaneè post commissionem nostram suum subiissent examen, ipse tamen non debuit sine causâ cognitione procedere, præsertim cum in forma commissionis contineretur expressum, quòd si præmissis suffragaretur veritas, Magistrum & fratres ad restitutionem depositi per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellere non tardarent, & ipsi fratres, qui apud Tyrum pro negotio remanserant prælibato, sententiam ejusdem Episcopi, quam auditis utriusque partis rationibus duceret legitime promulgandam, tunc demum se dixerint servaturos. Præterea, cum multi fratrum militiæ Templi tam circa quam ultra mare consistant, qui super ipso deposito sunt penitus sine culpa, profectò talis excommunicatio non solum indiscreta fuit, sed etiam effrenata, qua ligare voluit innocentes, & nos etiam ac fratres nostros juxta formam verborum visus est inclusisse, qui sumus ejusdem domus participes & amici. Rursus, postquam controversia sæpèdicta amicabili fuerat compositione sopita, deviauit omnino, quòd etiam adversario per suas litteras prohibente processit ad sententiam proferendam; cum boni iudicis sit lites minuere, non augere. Ad hæc, cum prædicti fratres assidue multis laboribus & periculis se opponant pro servitio Iesu Christi, si etiam Magister aut procuratores inventi fuissent culpabiles, non tamen fuissent ita generaliter omnes excommunicationis sententia feriendi. Cum igitur, si præmissa veritate nituntur, sæpèdictus Episcopus vel de grandi fatuitate vel de gravi malignitate sit animadversione debita castigandus, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus

quatenus inquisita diligentius veritate, si vobis constiterit eundem Episcopum, ut prædictum est, præfatum sententiam protulisse, vos eum auctoritate nostra, sublato appellationis obstaculo, ab executione pontificalis officij tandiu faciatis manere suspensum, donec à nobis indulgentiam consequatur: ut qui fuit stultus in culpa, sapiens efficiatur in poena. Quòd si fortè servato juris ordine prævia ratione processit; quos vobis constiterit excommunicationis sententiæ subjacere, secundum formam Ecclesiæ absolvatis; in ipso postmodum negotio legitime processuri. Testes &c. Quòd si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani XVIII. Kalend. Januarij.

CLERO ET POPULO
Civitatensi.

Per apostolicas litteras vobis dudum recolimus mandavisse ut . . . quondam Civitatem. Comite sublato de medio, nobili viro R. Comiti Theatino intendetis de custodia Comitatus, qui propter potentiam, & quoniam vicinus est vobis, Comitatum ipsius & homines ejus potenter poterat defensare. Post hæc autem, sicut ex litteris vestris intelleximus, per nuntios vestros, quos ad Panormitanam curiam destinastis, mandatum sub nomine regio recepistis ut nobili viro P. de Celano, sororio regij cancellarij, tanquam vestro Comiti juraretis. Vnde quid super his faciendum esset vobis, non immeritò dubitastis. Cum igitur, sicut vestra universitas non ignorat, & Regis tutela & regni balium ad nos de jure pertineat, & dispositioni nostræ vos & alij juraveritis obedire, devotioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus non obstante mandato contrario (quod non debet aliquatenus contraire, cum nos vices regias exequamur, secundum quod vobis per alias litteras dedimus in mandatis) jamdicto Comiti Theatino de custodia Comitatus unanimiter intendatis: quia licet præfatum nobilem P. videlicet Celanen. sincero diligamus affectu, & ad honorem & profectum ipsius efficaciter intendamus, ad custodiam tamen & defensionem vestram hoc tempore prænomiatum Comitem Theatin. necessarium credimus, & idoneum reputamus. Datum III. Kal. Januarij.

*Epist. 258.
Vt Comitem
Theatinum in
custodiam suam
recipiant.*